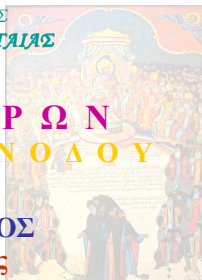

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΤΗΣ Δ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΛΗΘΩΣ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
Καλλίστου Ware, Μητροπολίτου Διοκλείας

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 19 Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2015

☼ «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων Τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)».

☼ Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων.

ΑΛΗΘΩΣ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Κατά τις αρχές του δευτέρου αιώνας ο Πλίνιος ο νεότερος, κυβερνήτης της Ρωμαϊκής Επαρχίας της Βιθυνίας, έγραφε στον αυτοκράτορα Τραϊανό περί μίας παράξενης ομάδας ανθρώπων –έως τότε αγνώστου εις αυτόν– που είχε πολύ προσφάτως συναντήσει: μία ομάδα ανθρώπων που αυτοαπεκαλούντο Χριστιανοί. «Ποιοι είναι αυτοί» διερωτάται «και τι άραγε πράττουν;». Έν συνεχεία περιγράφει τον τρόπο του βίου τους και τις λατρευτικές τους συγκεντρώσεις... «Οι χριστιανοί συγκεντρώνονται περί την ώρα του όρθρου» γράφει, «και ψάλλουν έναν ύμνο στον Χριστό σαν να ήταν Θεός».

Θδώ ο Πλίνιος συνοψίζει την ουσία του Χριστιανισμού: εμείς οι Χριστιανοί λατρεύομε τον άνθρωπο Ιησού Χριστό ως Θεό. Ποιος όμως είναι ο Χριστός; Είναι ο Θεάνθρωπος, θεός και Άνθρωπος ἐν ἴῳ αὐ-ἴῳ, ένα με τον Πατέρα Θεό, και καθ' όλου ένα με εμάς. Αυτή η σωτηριολογική παραδοξότης συνιστᾷ τὴν καρδιά τῆς Χριστιανικῆς μας Πίστεως.

Θ Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, θεολόγος και ποιητής του τετάρτου αιώνας... συνοψίζει το ίδιο σωτηριολογικό παράδοξο σε μία σειρά από εκπληκτικές φράσεις. Αποκαλεί τον Χριστό: «Ο Μέγας που έγινε μικρός», «Ο Ακοίμητος που κοιμήθη», «Ο Άμωμος που εβαπτίσθη», «Ο Ζων που απέθανεν», «Ο Ποιμὴν που αμνός εγένετο», «ο Σπορεύς που εγένετο κόκκος σίτου», και ίσως η πιο συγκλονιστική απ' όλες εικόνα, «Ο Παντοδύναμος που τὴν αδυναμίαν περιεβλήθη».

Θ Χριστός είναι «Παντοδύναμος», πλήρως και καθ' όλου Θεός. Άπειρος, Παντοκράτωρ, Παντογνώστης, αλλά ως προς την ευπλαχνική αγάπη, κατέστη πλήρως και καθ' όλου άνθρωπος, επωμιζόμενος τον πόνο και την αδυναμία μας, και συμπαραστεκόμενος ανεπιφυλάκτως στην θλίψη και την συντριβή μας.

Μερικά έτη μετά τον θάνατο του Εφραίμ, το ίδιο σωτηριολογικό παράδοξο εκφράζεται από την Σύνοδο της Κωνσταντινουπό-
Κυριακή των Πατέρων της Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε' 14 - 19)

Ἔειπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

λεως, την δευτέρα Οικουμενική Σύνοδο (381), στην διευρυμένη εκδοχή του Συμβόλου της Πίστεως της Νικαίας. Εδώ δύναται κανείς να ανεύρει δύο ενδοίτες που περιέχουν άκρως αντίθετικές διατυπώσεις. Ως προς την Θεία διάσταση, λέγεται ότι ο Χριστός είναι «Κύριος... Υἱός Θεοῦ... ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων... μονογενής... Θεὸς ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ... οὐ ποιηθεὶς... ὁμοούσιος τῷ Πατρί... ποιητὴς οὐρανοῦ καὶ γῆς... δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο...». Ο Χριστός είναι, οὕτως εἰπεῖν, καθ' ὅλου και πλήρως ἕνα με τον Πατέρα, καθ' ὅλου και πλήρως μέρος της Βασιλείας του Θεού: ὅ,τι εἶναι ο Πατήρ, εἶναι και ο Υἱός· εἶναι ἀπολύτως ἴσοι· δεν υφίσταται ουδεμία διάκρισις, ουδέν οντολογικό χάσμα, πλην ὅτι ο ἕνας εἶναι Πατήρ, ο δε ἄλλος Υἱός.

Ἐν συνεχείᾳ το Σύμβολο περιέχει μία δεύτερη ἐνότητα δηλώσεων. Ως προς την Ἀνθρώπινη διάσταση, ο Χριστός ο Θεός μας λέγεται ὅτι: «κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν... καὶ σαρκωθεὶς ἐκ πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσας... ἐσταυρώθη... καὶ ἔπαθεν καὶ ἐτάφη». Τουτέστιν, χωρίς να παύει να εἶναι καθ' ὅλου και πλήρως ἐνωμένος με τον Πατέρα, ἐγινε καθ' ὅλου και πλήρως Ἄνθρωπος, «πεπειρασμένον δέ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρίς ἁμαρτίας» (Απ. Παύλου. Προς Εβρ. 4:15).

Ἐνώ υπογραμμίζονται με αὐτὸν τον τρόπο τόσο η καθ' ὅλου Θεία ὅσο και η καθ' ὅλου Ἀνθρώπινη διάσταση του Χριστοῦ, το

Κυριακή των Πατέρων της 1' Οικουμενικής Συνόδου

Σύμβολο, την ίδια στιγμή, εμμένει εις την θέση ότι Αυτός είναι ένας, όχι δύο: «Πιστεύω... εις ένα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν».

Υπό την έννοια αυτή υπάρχει στον ένα Χριστό μία διπλή ταυτότης και μία διπλή αλληλεγγύη. Ο Σωτήρας μας, ενώ παρεμένει ἕν μέρος της Αγίας Τριάδος, μετέχει στην πληρότητα της ανθρωπίνης ζωής· και όχι μόνον σε αυτήν, αλλά και στην πληρότητα του ανθρωπίνου θανάτου. Για να χρησιμοποιήσουμε τὴν Γλώσσα τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδό- νος (451), ο Χριστὸς ἀποτέλει ἕνα πρόσωπο ἢ «υπόστασις», σε δυο καθ' ὅλου φύ- σεις, μία θεία και μία Ἀνθρώπινη. Κατὰ τα λόγια του Λουθηρανῶν θεολό- γου Dietrich Bonhoeffer, ο Ἰησοῦς είναι «Ἐξωκείμενα που βρίσκῆται ἀνάμε- σά μας». Δεν είναι πενήντα προς πενήντα (50:50), ἀλλὰ εκατὸ τοῖς εκατὸ Θεός και εκατὸ τοῖς εκατὸ Ἄνθρωπος – και παρ' ὅλα ταῦτα εἶναι ἕνας, όχι δύο.

Πῶς εἶναι δυνατόν αυτό; Πῶς μπορεί ἕνα μοναδικό και αδιαί- ρετο πρόσωπο να εἶναι την ἴδια στιγμή καθ' ὅλου Θεός και καθ' ὅ- λου Ἄνθρωπος; Εδῶ, στο επίπεδο της ορθολογικῆς υποθέσεως και λογικῆς προσεγγίσεως, δεν μπορεί να υπάρχει κάποια ἐξαντλητικὴ ἐξηγήσις· το μυστήριον της ἐνσαρκώσεως μπορεί να προσεγγισθεῖ μόνον διὰ τῆς προσευχῆς και λατρείας.

Ὡστόσο, ἀκόμη και αν δεν δυνάμεθα να πούμε «πῶς» συντε- λέσθηκε ἡ ἐνανθρώπησις, μπορούμε τουλάχιστον να πούμε «ἵαπῖ». Ὅλα αυτά συνέβησαν, ὅπως το Σύμβολο μᾶς διαβεβαιώνει «δι' ἡμᾶς τοῦς ἀνθρώπους και διὰ τῆν ἡμετέραν σωτηρίαν». Εἴαν ὁ τέλειος Θεός κατέστη τέλειος Ἄνθρωπος, αὐτὸ ἐγίνε για να ἐπιφέρει την συμφιλίωσή μας με τον Θεό, την ἀποκατάσταση τῆς ἀληθῶς ἀνθρώπινῆς μας οντότη- τος. Ἡ σωτηρία ἐπιτυγχάνεται, προ πάντων, διὰ της συμ-παθείας και της μεθέξεως. Ενώ ἡ Γραφή και οἱ Πατέρες ἐνίστε ομιλοῦν περὶ σω- τηρίας με ὀρους δικανικούς, αὐτοῦ του εἶδους ἡ γλῶσσα δεν πρέπει να κατανοηθεῖ ἀπλῶς με τρόπο ἐξωτερικό. Εἶναι ἀνάγκη να ἐξισορ- ροπήσουμε την δικανικὴ αὐτὴ γλῶσσα με εἰκόνες ὀργανικῆς και θεραπευτι- κῆς. Σωτηρία σημαίνει ἰασις, και αὐτὴ ἢ ἰασις ἐπιφέρεται προπαντός μέ- σω της ἀμοιβαίας αλληλεγγύης και ἀνταλλαγῆς.

Ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Πατερικὴ Παράδοσις ἐπιμένει να τονίζει «ὅμοιος τῶ ὀμοίῳ θεραπεύεται». Ο Χριστὸς ὁ Κύριός μας, μας σώζει γιγνώμενος ὀμοιος με ἐμᾶς, μετέχοντας πλήρως της ἀνθρώπι- Κυριακῆ τῶν Πατέρων τῆς Α' Οικουμενικῆς Συνόδου

νής μας φύσης, και παρέχοντάς μας την δυνατότητα να κοινωνήσουμε σ' αυτό που είναι Εκείνος. Μέσω μιας αμοιβαίας «αλληλεγγύης δώρων», Αυτός λαμβάνει την ανθρώπινή μας ζωή και μας κάνει κοινωνούς της Θείας Του ζωής, επαναποκαθιστώντας Την καταστραφείσα εκ Της αμαρτίας «κοινωνία» μεταξύ Δημιουργού και Δημιουργήματος. Υφίσταται, ούτως ειπείν, μία αμφίπλευρη ενοίκηση: Ο Χριστός ζει εντός μας, και εμείς εντός Του (Ιωάν. 15:4, 17:21-3). Κατά τον λόγο του Αγ. Παύλου, «δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε» (Προς Κορ., β' 8:9). [«Εἰς τὴν ἀπειρόν Του ἀγάπην»], γράφει ο Ἅγ. Εἰρηναῖος, [«ἐνηνθρωπήσατο, ἵνα ποιήσει καὶ ἡμᾶς ὅ,τι Αὐτός ἐστί»] (Κατά των αιρέσεων, βιβλ. 5 εισαγ.). Ωστόσο πιο καθαρά ο Ἅγ. Αθανάσιος διακηρύττει: «Αὐτός γάρ ἐνηνθρόπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» (Περί της ενανθρωπήσεως, 54). # «Ἐνανθρώπησις» Του θεοῦ καθιστᾷ δυνατῆ Τὴν «θέωσιν» Του Ἀνθρώπου.

Ἰώρα καθίσταται σαφές τὸ ἱατῆ, κατὰ το Θεϊκὸ σχέδιο της σωτηρίας, ο τέλειος Θεὸς ἐγίνε τέλειος Ἀνθρώπος. Μόνον ο θεὸς δύναται να σώζει: η σωτηρία εἶναι μία Θεϊκὴ πράξις, και επομένως εἰάν ο Χριστός πρόκειται να εἶναι ο Σωτήρας μας, θα πρέπει να εἶναι κατ' ὅλου θεός. Ὅμως η σωτηρία πρέπει να φθάνει στο σημείο της ανθρώπινης ἀνάγκης: μόνον εἰάν ο Χριστὸς εἶναι ἀληθῶς ἄνθρωπος, ὅπως εμεῖς, μπορούμε εμεῖς οἱ ἄνθρωποι να μοιρασθούμε πλήρως αὐτὸ που ἔκανε ὑπὲρ ἡμῶν ὡς θεός.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ἱα Τον ὁσοῖον ο Παῖσιδύναμος περιεβλήθη Τὴν ἀδυναμία. Καλλίστου Ware, Μητροπ. Διοκλείας, ἀπὸ το βιβλίο «2000 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;», σελ. 86-89, Α' Ἐκδόση: Δεκ. 1999, Ἐκδόσεις ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ἙΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 20 Ιουλίου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Τετάρτη 22 Ιουλίου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

Σάββατο 25 Ιουλίου 2015, Ἅγιος Νικόλαος Μαρκοπούλου 7:00π.μ.

2) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κυριακή 19 Ιουλίου 2015, 7:30π.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός.

Δευτέρα 20 Ιουλίου 2015, 7:00π.μ. Ὁρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.

3) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΣΤΟ ΠΟΡΤΟ-ΡΑΦΤΗ ἐπὶ τῇ μνήμῃ του Ἀγίου και ἱαματικὸῦ Παντελεήμονος

Κυριακή 26 Ιουλίου 2015, 7:00π.μ. Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός.

Δευτέρα 27 Ιουλίου 2015, 7:00π.μ. Ὁρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία.